

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ: 902/2016

(αριθμός κατάθεσης κλήσης :/2015

αριθμός κατάθεσης αίτησης :/2015)

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

Συγκροτήθηκε από τη Δικαστή Αρίστη-Ελένη Χαμπεροπούλου, Πρόεδρο Πρωτοδικών, που ορίσθηκε κατόπιν νομίμου κληρώσεως.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριο του στη Θεσσαλονίκη, χωρίς τη σύμπραξη γραμματέως, την 16^η Δεκεμβρίου 2015 για να δικάσει την αίτηση με αριθμό έκθεσης κατάθεσης/2015 που εισάγεται προς συζήτηση δυνάμει της με αριθμό έκθεσης κατάθεσης/2015 κλήσης και την ασκηθείσα προφορικώς ανταίτηση μεταξύ των :

Καλούντος - Αιτούντος- Καθ' ου η ανταίτηση : Ν. Σ. του Δ. και της Σ., κατοίκου, Γαλλίας, που παραστάθηκε μετά των πληρεξουσίων του δικηγόρων Δημητρίου Ραζέλου (ΑΜ ΔΣΑ 18814) και Κορράο Σιλβί-Άντζελ (ΑΜ ΔΣΑ 14081) που κατέθεσαν σημείωμα.

Καθ' ης η κλήση- καθ' ης η αίτηση-ανταιτούσας : Α. Ν. του Κ., ατομικά και ως ασκούσα την επιμέλεια των ανηλίκων Μ-Σ. και Α-Σ. Σ. (ως προς την ασκηθείσα προφορικώς ανταίτηση), κατοίκων Θεσσαλονίκης, που παραστάθηκε μετά της πληρεξουσίας της δικηγόρου Θεοδώρας Χατζηπαντελίδου (ΑΜ ΔΣΘ 5286) που κατέθεσε σημείωμα.

Ο αιτών κατέθεσε ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου στρεφόμενος κατά της ενήλικης καθ' ης η αίτηση την με αριθμό έκθεση κατάθεσης/2015 αίτηση του, αρχική δικάσιμος της οποίας ορίσθηκε η 12-10-2015, οπότε η συζήτηση αυτής ματαιώθηκε. Η ανωτέρω αίτηση δε εισάγεται προς συζήτηση με τη με αριθμό κατάθεσης/2015 κλήση, δυνάμει της οποίας αρχική δικάσιμος ορίσθηκε η 4-12-2015 και μετά από αναβολή η ανωτέρω αναφερόμενη. Κατά τη συζήτηση της αίτησης και πριν την έναρξη της αποδεικτικής διαδικασίας η καθ' ης η αίτηση άσκησε ατομικά και στο όνομα και για λογαριασμό των ανηλίκων τέκνων των διαδίκων επικουρικώς ανταίτηση.

Κατά τη συζήτηση αυτών, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν προφορικά τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν αυτοί δεκτοί.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

(I) Η διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων ενώπιον του μονομελούς

πρωτοδικείου αρχίζει με την κατάθεση σχετικής αιτήσεως στο δικαστήριο στο οποίο απευθύνονται. Η ιστορική βάση της αίτησης αρκεί να είναι συνοπτική ενώ γίνεται δεκτό ότι δεν υπάρχει εμπόδιο από το άρθρο 224 για τη συμπλήρωση, διόρθωση, διευκρίνιση ή μεταβολή της ιστορικής βάσης της αιτήσεως, το αργότερο πάντως κατά τη συζήτηση της αίτησης, αρκεί με τον τρόπο αυτό να μην μεταβάλλεται το ασφαλιστέο ουσιαστικό δικαίωμα και το είδος της ζητούμενης προσωρινής δικαστικής προστασίας. Τέλος το αίτημα της αίτησης δεν απαιτείται να διατυπώνεται πανηγυρικά, ούτε να περιέχεται αποκλειστικά στο αιτητικό της, αλλά μπορεί να αναφέρεται σε οποιοδήποτε σημείο του δικογράφου της, αρκεί να διατυπώνεται με τρόπο σαφή και ορισμένο (πρβλ. ΑΠ 410/82 ΝοΒ 30.1476, ΑΠ 173/81 ΕΕΝ 49. 921, ΑΠ 643/76 ΝοΒ 25. 22, ΕφΑιγ 106/75 Αρμ 30. 209). (II) Περαιτέρω κατ' αναλογική εφαρμογή των άρθρων 34 και 268 του ΚΠολΔ είναι παραδεκτή η άσκηση ανταίτησης, έστω κι αν αφορά δικαίωμα διάφορο από το δικαίωμα της κύριας αιτήσεως ή άλλο ασφαλιστικό μέτρο, δίχως την τήρηση της ανωτέρω προδικασίας αλλά προφορικώς οπότε η σχετική δήλωση του διαδίκου ή του πληρεξουσίου του δικηγόρου καταχωρίζεται στα πρακτικά, εφόσον τηρούνται, άλλως στα πρόχειρα πρακτικά που τηρεί ο Δικαστής. Για να είναι όμως παραδεκτή η ασκηθείσα προφορικώς ανταίτηση θα πρέπει, κατ' αναλογική εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 268 ΚΠολΔ και των προϋποθέσεων περί του παραδεκτού της ασκηθείσας ανταίτησης που αντλούνται από αυτήν, να υφίσταται, μεταξύ άλλων, ταυτότητα των υποκειμένων της δίκης επί της ανταίτησεως και της κυρίας αιτήσεως. Όταν επομένως ο καθ' ου η αίτηση ασκεί ανταίτηση ως νόμιμος εκπρόσωπος ετέρου προσώπου ενώ η κύρια αίτηση απευθύνεται εναντίον του ατομικώς ή όταν αντενάγεται κάποιος, ως διάδικος ενώ στην αίτηση εμφανίζεται ως νόμιμος εκπρόσωπος διαδίκου, η προϋπόθεση της ταυτότητας των προσώπων δεν πληρούται και επομένως, είναι απαράδεκτη η ασκηθείσα προφορικώς ανταίτηση. (III) Ακόμα, κατά το άρθρο 9 παρ. 1 και 2 του Κανονισμού 1397/2007 της Ευρωπαϊκής Ένωσης που άρχισε να ισχύει, σύμφωνα με το άρθρο 26 αυτού, την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευση του στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (επίσημη εφημερίδα αριθ. L 324 της 10.12.2007 σ. 0079-0120) και είναι άμεσης εφαρμογής (πρβλ. ΑΠ 149/2003, 144/2003), με την επιφύλαξη της εφαρμογής του άρθρου 8, η ημερομηνία της επίδοσης ή της κοινοποίησης μιας πράξης, κατ' εφαρμογή του άρθρου 7, είναι η ημερομηνία κατά την οποία η

πράξη επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους παραλαβής (παρ. 1). Όταν όμως στα πλαίσια κινηθείσας ή εκκρεμούσας διαδικασίας στο κράτος μέλος περιέλευσης, μια πράξη πρέπει να επιδοθεί ή κοινοποιηθεί εντός τακτής προθεσμίας, λαμβάνεται υπόψη για τον αιτούντα η ημερομηνία που καθορίζεται από το δίκαιο του κράτους αυτού (παρ. 2). Η επίδοση της πράξης από την υπηρεσία παραλαβής προς τον παραλήπτη γίνεται το συντομότερο δυνατόν, και οπωσδήποτε εντός μηνός από την παραλαβή, με βάση το εσωτερικό δίκαιο του κράτους παραλαβής ή με τον ειδικό τρόπο που ζήτησε η υπηρεσία διαβίβασης εφόσον αυτός δεν αντιβαίνει στο εσωτερικό δίκαιο του κράτους παραλαβής (άρθρο 7 παρ. 1 του κανονισμού). Ως υπηρεσία δε διαβίβασης η Ελλάδα έχει ορίσει με σχετική ανακοίνωση της στην Επιτροπή, που δημοσιεύθηκε στην επίσημη εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, σύμφωνα με τα άρθρα 2 παρ. 1 και 23 του κανονισμού, τις εισαγγελίες και των τριών βαθμών δικαιοδοσίας. Σκοπός των άνω διατάξεων (παρ. 1 και 2) του άρθρου 9, είναι να καθορισθούν κριτήρια ως προς την ημερομηνία που λαμβάνεται υπόψη σχετικά με την επίδοση ή κοινοποίηση μιας πράξης, η οποία έχει νομικές συνέπειες (εκκρεμοδικία, έναρξη παραγραφής), γι' αυτό είναι αναγκαίο να προσδιορίζεται σε ποια στιγμή παρήχθησαν. Έτσι, η παράγραφος 1 θεσπίζει την αρχή ότι η ημερομηνία της επίδοσης ή της κοινοποίησης είναι εκείνη κατά την οποία πράγματι αυτή έγινε σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους παραλαβής και σκοπός της είναι να προστατευθούν τα δικαιώματα του παραλήπτη. Η παράγραφος 2 αντίθετα επιδιώκει την προστασία των δικαιωμάτων του αιτούντος (ενάγοντος), ο οποίος μπορεί να έχει συμφέρον να ενεργήσει εντός συγκεκριμένης προθεσμίας ή σε συγκεκριμένη ημερομηνία. Γι' αυτό κρίθηκε σκόπιμο, στην περίπτωση αυτή, να του επιτραπεί να υποστηρίξει τα δικαιώματά του στηριζόμενος σε μια ημερομηνία που ο ίδιος μπορεί να προσδιορίσει, αντί να εξαρτάται από ένα γεγονός (όπως είναι η επίδοση ή κοινοποίηση μιας πράξης σε άλλο κράτος μέλος), για το οποίο δεν έχει άμεση επιρροή, αφού αυτό μπορεί να λάβει χώρα μετά την καθορισμένη ημερομηνία λήξης. Ενόψει των ως άνω διατάξεων του Κανονισμού 1397/2007, στην περίπτωση που η αγωγή στρέφεται κατά προσώπων που κατοικούν σε χώρα της Ε.Ε., ως χρόνος ασκήσεως αυτής και επέλευσης όλων των ουσιαστικών και δικονομικών συνεπειών κατά το ελληνικό δίκαιο νοείται εκείνη της πλασματικής επίδοσης του σχετικού δικογράφου στον εισαγγελέα, κατ' άρθρο 134 παρ. 1 ΚΠολΔ (ΑΠ 1404/2011, 289/2005). (IV)

Επιπλέον η απόφαση ασφαλιστικών μέτρων έχει κατά το αρθρ. 695 ΚΠολΔ προσωρινή ισχύ και δεν επηρεάζει την κύρια υπόθεση, δηλαδή τα ασφαλιστικά μέτρα, ως μορφή προσωρινής δικαστικής προστασίας που αποσκοπούν στην διασφάλιση των εριζόμενων δικαιωμάτων των διαδίκων μέχρι την οριστική κρίση της διαφοράς τους ή τη ρύθμιση μέχρι τότε μιας κατάστασης προς αποτροπή επικείμενου κινδύνου ή λόγω συνδρομής επείγουσας περίπτωσης (αρθρ. 682 ΚΠολΔ), έχουν παρεπόμενο χαρακτήρα και συνδέονται τελολογικά με την κύρια διαγνωστική δίκη και κατ' επέκταση με το ασφαλιστέο ουσιαστικό δικαίωμα. Ωστόσο η απόφαση ασφαλιστικών μέτρων αποτελεί γνήσια εκδήλωση της δικαιοδοτικής λειτουργίας του δικαστηρίου, αφού η κρίση της είναι αυθεντική και συνεπώς δεσμευτική για το αντικείμενο της δίκης, δηλαδή ως προς την ύπαρξη ή την ανυπαρξία δικαιώματος προσωρινής δικαστικής προστασίας και αναλόγως ως προς τα ληπτέα ασφαλιστικά μέτρα, με τα οποία διαπλάσσονται προσωρινά οι ουσιαστικές σχέσεις των διαδίκων. Η απόφαση ασφαλιστικών μέτρων είναι διαπλαστική, ακόμη και όταν υποχρεώνει σε πράξη, παράλειψη ή ανοχή, αφού η αντίστοιχη υποχρέωση είναι και πάλι αποτέλεσμα διάπλασης, καθώς δεν στηρίζεται σε αυθεντική διάγνωση της έννομης σχέσης του ουσιαστικού δικαίου (βλ. και ΑΠ 618/2003). Σε κάθε δηλαδή περίπτωση το ασφαλιστέο ουσιαστικό δικαίωμα δεν είναι αντικείμενο της δίκης των ασφαλιστικών μέτρων, αλλά απλό προδικαστικό ζήτημα, που εξετάζεται παρεμπιπτόντως για να θεμελιωθεί στη συνέχεια με τις προϋποθέσεις του αρθρ. 682 ΚΠολΔ το συνταγματικά κατοχυρωμένο δημόσιο δικαίωμα προσωρινής δικαστικής προστασίας (αρθρ. 20§1 Συντ.). Η απόφαση που διατάσσει ασφαλιστικά μέτρα έχει μεν προσωρινή ισχύ με την έννοια ότι δεσμεύει και μπορεί να εκτελεστεί ενόσω δεν έχει καταλυθεί, όμως και μετά την κατάλυση της καλύπτει μόνιμα με τον μανδύα της νομιμότητας τη διάπλαση που πραγματοποιήθηκε σε συμμόρφωση μ' αυτή. Με την ειδικότερη αυτή έννοια η προσωρινή ισχύς της απόφασης ασφαλιστικών μέτρων χαρακτηρίζει ως προσωρινό και το δεδικασμένο της, το οποίο πάντως κάμπτεται έμμεσα όταν εκτοπισθεί από το δεδικασμένο της απόφασης για την κύρια δίκη. Ως κατάλυση της απόφασης ασφαλιστικών μέτρων νοούνται συστηματικά οι περιπτώσεις της αυτοδίκαιης αποδυνάμωσης της κατά τα αρθρ. 693§2, 694§2, 715§5, 727, 729§5, 730§1 ΚΠολΔ και της ανάκλησης ή μεταρρύθμισης της με δικαστική απόφαση κατά τα αρθρ. 696-698, 702§2εδ.β ΚΠολΔ, όπως επίσης και η εξαφάνιση ειδικά της απόφασης προσωρινής ρύθμισης της

νομής ή κατοχής ύστερα από έφεση κατά το αρθρ. 734§3 ΚΠολΔ, ενώ υπό ευρεία έννοια κατάλυση της απόφασης ασφαλιστικών μέτρων συνιστά και η ανάλωση της κατά το περιεχόμενο της με εκούσια προς αυτή συμμόρφωση, αναγκαστική εκτέλεση της ή και εκ των πραγμάτων (βλ. και ΟΛΑΠ 497/1978). Ειδικότερα κατά τα αρθρ. 693 και 728 παρ.5 ΚΠολΔ, όπως το πρώτο εξ αυτών ισχύει μετά την τροποποίηση με το άρθρο 105 παρ.3 του ν. 4172/2013, αν το ασφαλιστικό μέτρο διατάχθηκε πριν από την άσκηση της αγωγής για την κύρια υπόθεση, αίρεται αυτοδικαίως το ασφαλιστικό μέτρο αν ο αιτών δεν ασκήσει αγωγή μέσα σε 30 ημέρες από τη δημοσίευση της απόφασης των ασφαλιστικών μέτρων ή εντός της επιπλέον προθεσμίας μέχρι είκοσι ημέρες που δύναται να ορίσει το Δικαστήριο, εκτός αν ο αιτών πέτυχε μέσα στην προθεσμία αυτή την έκδοση διαταγής πληρωμής. Η αυτοδίκαιη άρση του ασφαλιστικού μέτρου σημαίνει ότι αυτό παύει πλέον να ισχύει για το μέλλον είτε έχει ήδη εκτελεσθεί είτε όχι, ενώ συγχρόνως αποδυναμώνεται ως εκτελεστός τίτλος και η απόφαση που το διέταξε, με εξαίρεση τη διάταξη της για τα δικαστικά έξοδα. Η συνέπεια αυτή δεν προβλέπεται ρητά στο νόμο, είναι όμως αυτονόητη, αφού δεν είναι δυνατόν να αίρεται το ασφαλιστικό μέτρο και παράλληλα η απόφαση που το διέταξε να διατηρεί την ισχύ της ως τίτλος εκτελεστός. Η αποδυνάμωση της απόφασης επέρχεται αυτόματα και δεν απαιτεί τη δικαστική βεβαίωση της, δεν αποκλείεται όμως να ερευνηθεί στο πλαίσιο διαφοράς κατά το αρθρ. 702 ΚΠολΔ, αν επιχειρηθεί η εκτέλεση της αποδυναμωμένης απόφασης ή υπάρχει γενικώς αμφισβήτηση ως προς την ισχύ της. Αντίστοιχα δεν υπάρχει έννομο συμφέρον για την ανάκληση ή μεταρρύθμιση αποδυναμωμένης ήδη απόφασης. Εξ άλλου η τελεσίδικη επιδίκαση ή αποδίκαση του ουσιαστικού δικαιώματος αποτελεί αιτία ανάκλησης μόνον και όχι αυτοδίκαιης αποδυνάμωσης της απόφασης ασφαλιστικών μέτρων (αρθρ. 698§1α. β ΚΠολΔ), ενώ η ρύθμιση του αρθρ. 730§1 ΚΠολΔ είναι εξαιρετική και δεν επιδέχεται ανάλογη εφαρμογή (ΑΠ 871/1998). Τέλος (V) σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 728 παρ 1 περ. γ' και δ 'του ΚΠολΔ, το δικαστήριο μπορεί να επιδικάσει προσωρινά ως ασφαλιστικό μέτρο, εν όλω ή εν μέρει απαιτήσεις συνεισφοράς για τις ανάγκες της οικογένειας ή διατροφής οφειλόμενης από το νόμο. Με το παραπάνω άρθρο καθορίζονται περιοριστικά οι απαριθμούμενες και κατονομαζόμενες σε αυτό περιπτώσεις προσωρινής επιδίκασης απαιτήσεων, δηλαδή της καταδίκης του οφειλέτη χρηματικών απαιτήσεων ή άλλης επιτρεπτής κατά το ουσιαστικό δίκαιο, μορφής

παροχής, για τις απαριθμούμενες στη διάταξη αυτή απαιτήσεις, προς το σκοπό κάλυψης άμεσης και ανεπίδεκτης αναβολής ανάγκης του δικαιούχου προς λήψη από τον υπόχρεο οφειλέτη του της παροχής ολικώς ή έστω μερικώς, για την αποτροπή στέρησης των απόλυτα αναγκαίων μέσων προς διαβίωση του ή έκθεσης σε κίνδυνο της υγείας ή της ζωής του. Η αίτηση για προσωρινή επιδίκαση απαίτησης, από το γεγονός και μόνο της ένταξης της σε μια από τις περιπτώσεις του άρθρου 728 ΚΠολΔ, δεν καθίσταται αυτοδικαίως βάσιμη, αλλά προσθέτως και στις οριζόμενες περιπτώσεις στις οποίες μπορεί να χωρήσει προσωρινή επιδίκαση απαίτησης, για να επιδικαστεί αυτή προσωρινά, απαιτείται η συνδρομή της κατά το άρθρο 682 παρ 1 ΚΠολΔ προϋπόθεσης της επείγουσας περίπτωσης, της επείγουσας δηλαδή ανάγκης να ενεργοποιηθεί κατά ένα μέρος από τώρα η επίδικη έννομη σχέση, προϋπόθεση η οποία εναρμονίζεται και προς τον παραπάνω επιδιωκόμενο σκοπό της προσωρινής επιδίκασης της απαίτησης (πρβλ. ΜΠρΘεσ 21763/2005 ΤΝΠ Νόμος, ΜΠρΠατρ 1872/2003, ΕΕργΔ 62/1098, ΜΠρΡοδ 589/2003, Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΔΣΑ, Τζίφρα, Ασφαλιστικά μέτρα, σελ 244, Β. Βαθρακοκοίλη, Ερμηνευτική Νομολογιακή ανάλυση ΚΠολΔ: άρθρο 728 αριθμ. 1, 3, 27, 28, 55, άρθρο 682 αριθμ. 12 και εκεί παραπομπές στη θεωρία και νομολογία, Κεραμέα/Κονδύλη/Νίκα ερμηνεία του ΚΠολΔ, άρθρο 728 αριθμ. 1, 2 και εκεί παραπομπές στη θεωρία και νομολογία). Απαιτώντας συνεπώς ο νόμος επικείμενο κίνδυνο ή επείγουσα περίπτωση εννοεί προδήλως την ύπαρξη ασυνήθους ανάγκης έκτακτης δικαστικής προστασίας του διαδίκου, που δικαιολογείται από τη συνδρομή παρόντων πραγματικών περιστατικών κάποιου συγκεκριμένου κινδύνου ματαίωσης της απαίτησης ή επείγουσας περίπτωσης της παρούσας στιγμής, η οποία είναι πειστική και ανεπίδεκτη αναβολής και απαιτεί άμεση ρύθμιση, ώστε να αποφευχθεί η δημιουργία ανεπανόρθωτων ή δύσκολα αναστρέψιμων καταστάσεων (πρβλ. ΜΠρΑΘ 449/2004, ΝοΒ 2004/831, ΜΠρΑΘ 3066/1999, Δ 30/521, ΜΠρΑΘ 34339/1998, ΔΕΕ 1999/494, ΜΠρΑΘ 11631/1998, ΔΕΝ 54/1506, ΜΠρΑΘ 12451/1997, ΝοΒ 45/1150).

Στην προκειμένη περίπτωση ο αιτών με την υπό κρίση αίτηση του εκθέτει ότι με την καθ' ης η αίτηση τέλεσε νόμιμο γάμο, ότι κατά τη διάρκεια αυτού απέκτησαν δύο τέκνα και ότι η έγγαμη συμβίωση αυτών διασπάσθηκε οριστικά για τους εκτιθέμενους αναλυτικότερα λόγους. Επικαλούμενος δε επείγουσα περίπτωση ζητεί κατά τρόπο σαφή και ορισμένο, ως με σαφήνεια προκύπτει από το σύνολο του κειμένου του δικογράφου, δίχως να απαιτείται το σύνολο των

αιτημάτων του να περιέχεται και στο αιτητικό αυτής σύμφωνα και με τα αναφερόμενα στην υπό στοιχ. Ι μείζονα σκέψη, να του ανατεθεί προσωρινά η επιμέλεια των ανηλίκων τέκνων των διαδίκων, άλλως επικουρικώς, να καθορισθούν οι ημέρες και ώρες επικοινωνίας του με αυτά, ως παραδεκτά ο χρόνος και τρόπος της επικοινωνίας διευκρινίστηκε με δήλωση στο ακροατήριο, να απειληθεί κατά της καθ' ης χρηματική ποινή ύψους 10.000,00 ευρώ και προσωπική κράτηση διάρκειας 6 μηνών για κάθε παραβίαση της απόφασης, να αναγνωρισθεί ότι έχει πάψει αυτοδικαίως η ισχύς της με αριθμό .../2015 απόφασης του παρόντος Δικαστηρίου που δίκασε κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δυνάμει της οποίας ορίσθηκε ότι προσωρινά η επιμέλεια των ανηλίκων θα ασκείται από τη μητέρα τους καθ' ης και ρύθμισε προσωρινά το δικαίωμα επικοινωνίας του με αυτά και να καταδικαστεί η καθ' ης στα δικαστικά του έξοδα.

Η καθ' ης η αίτηση κατά τη συζήτηση της αίτησης και πριν την έναρξη της αποδεικτικής διαδικασίας με δήλωση της πληρεξούσιας της δικηγόρου που καταχωρήθηκε ελλείπει πρακτικών στο σώμα της κλήσης και αναπτύσσεται στο σημείωμα που κατέθεσε, άσκησε επικουρικά ανταίτηση, επικαλούμενη επείγουσα περίπτωση, αιτούμενη να της ανατεθεί προσωρινά αποκλειστικά η άσκηση του συνόλου της γονικής μέριμνας των ανηλίκων τέκνων των διαδίκων, να υποχρεωθεί προσωρινά να της καταβάλει ο καθ' ου η ανταίτηση στην ίδια ατομικά διατροφή ύψους 800,00 ευρώ μηνιαίως, και στο όνομα και για λογαριασμό των ανηλίκων, ως διατροφή το ποσό των 1.200 ευρώ μηνιαίως για καθένα εξ αυτών, άπαντα τα ποσά νομιμοτόκως από την καθυστέρηση καταβολής κάθε δόσης και μέχρι την εξόφληση, να υποχρεωθεί προσωρινά ο καθ' ου η ανταίτηση να της παραδώσει τις γαλλικές ταυτότητες των ανηλίκων και να καταδικαστεί ο καθ' ου η ανταίτηση στα δικαστικά της έξοδα.

Οι ανωτέρω αίτηση και ανταίτηση αρμοδίως εισάγονται ενώπιον του παρόντος καθ' ύλην και κατά τόπον αρμοδίου Δικαστηρίου για να συζητηθούν με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων και πρέπει να συνεκδικαστούν κατ' άρθρο 246 ΚΠολΔ αφού αφορούν τους ίδιους διαδίκους υπάγονται στην ίδια διαδικασία και επέρχεται μείωση των εξόδων. Περαιτέρω αναφορικά για το παραδεκτό και νόμω βάσιμο αυτών λεκτέα τα ακόλουθα: Από τη μελέτη του φακέλου της δικογραφίας προκύπτει ότι κατόπιν ασκήσεως εκ μέρους της καθ' ης η κύρια αίτηση - ανταιτούσας Α. Ν., ενεργούσας ατομικώς και ως ασκούσα εν τοις πράγμασι την επιμέλεια των ανηλίκων τέκνων των διαδίκων, της υπ' αριθμ. έκθεσης κατάθεσης/2014 αίτησης περί λήψεως ασφαλιστικών μέτρων

ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου και της ασκηθείσας, εκ μέρους του αιτούντος-καθ' ου η αναίτηση Ν. Σ., με αριθμό έκθεσης κατάθεσης/2014 αίτησης επίσης ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, εκδόθηκε η με αριθμό/20-4-2015 οριστική απόφαση. Δυνάμει αυτής και αφού συνεκδικάστηκαν οι ανωτέρω δύο αιτήσεις, ανατέθηκε προσωρινά η άσκηση της επιμέλειας του προσώπου των ανηλίκων τέκνων των διαδίκων στην μητέρα αυτών Α. Ν., υποχρεώθηκε ο πατέρας αυτών Ν. Σ. να καταβάλει προσωρινά ως μηνιαία διατροφή των ανηλίκων το ποσό των 450 ευρώ για έκαστο το μήνα, από της κοινοποίησεως της αιτήσεως και με το νόμιμο τόκο από την καθυστέρηση καταβολής κάθε δόσης και μέχρι την εξόφληση, επέτρεψε προσωρινά τον πατέρα των ανηλίκων να επικοινωνεί με αυτά και τη διάδικο μητέρα τους να ανέχεται την επικοινωνία αυτή ως εξής : 1) Κατά τα ακόλουθα Παρασκευοσαββατοκύριακα έτους 2015 από ώρα 16.00 της Παρασκευής έως ώρα 20.00 της Κυριακής: 1-3/5, 8-10/5, 29-31/5, 5-7/6, 19-21/6, 21-23/8, 11-13/9, 18-20/9, 2-4/10, 16-18/10, 23-25/10, 13-15/11, 20-22/11, 4-6/12, 11-13/12. 2) Κατά τις θερινές διακοπές τρέχοντος έτους από 1/7 ώρα 10.00 π.μ. έως 31/7 ώρα 20.00. 3) Κατά τις εορτές Χριστουγέννων τρέχοντος έτους από 23/12 ώρα 10.00 π.μ. έως 30/12 ώρα 20.00, με τον όρο ότι σε όλες τις προαναφερόμενες περιπτώσεις οι ανήλικες θα παραλαμβάνονται από την κατοικία της μητέρας τους, που υποχρεώνεται να τις παραδίδει, κατά τα προαναφερόμενα εναρκτήρια χρονικά σημεία, στον πατέρα τους, ο οποίος, αντιστοίχως, υποχρεούται να επαναφέρει τα τέκνα του στην κατοικία της μητέρας τους, κατά τα οριζόμενα ανωτέρω καταληκτικά χρονικά σημεία, απειλήθηκε σε βάρος της μητέρας των ανηλίκων χρηματική ποινή τριακοσίων (300) ευρώ, για κάθε περίπτωση που αυτή ήθελε παρεμποδίσει την επικοινωνία του διαδίκου πατέρα τους μετ' αυτών, παραβιάζοντας τους, ως άνω, περί αυτή όρους και συμψήφισε τα δικαστικά έξοδα των διαδίκων μεταξύ τους ως προς αμφοτέρους τις αιτήσεις. Εν συνεχεία η Α. Ν. τόσο ατομικώς και ως ασκούσα προσωρινά την επιμέλεια των ανηλίκων θυγατέρων των διαδίκων άσκησε ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου την με αριθμό έκθεσης κατάθεσης/2015 τακτική αγωγή της με την οποία αιτείται να της ανατεθεί οριστικά η άσκηση της επιμέλειας αυτών, να υποχρεωθεί ο δι' αυτής εναγόμενος Ν. Σ. να της κατέβαλε: ως μηνιαίας διατροφή των ανηλίκων στο όνομα και για λογαριασμό αυτών το ποσό των 1200 ευρώ για καθένα, για χρονικό διάστημα τριών ετών από την επίδοση της αγωγής και με το νόμιμο τόκο από την καθυστέρηση καταβολής κάθε δόσης και μέχρι την εξόφληση, να υποχρεωθεί να της καταβάλει ως ατομική διατροφή αυτής μηνιαίως το ποσό των 800 ευρώ με τους ίδιους ως άνω όρους, να

υποχρεωθεί να της παραχωρήσει τη χρήση της συζυγικής στέγης και του αναφερομένου στην αγωγή ΙΧ οχήματος και να καταδικαστεί ο εναγόμενος στα δικαστικά της έξοδα. Η ανωτέρω αγωγή κατατέθηκε στη γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου την 14-5-2015 και ενόψει του γεγονότος ότι ο δι' αυτής εναγόμενος είναι κάτοικος Γαλλίας κοινοποιήθηκε στον αρμόδιο Εισαγγελέα Πρωτοδικών την 15-5-2015, προκειμένου να ακολουθηθεί η διαδικασία που καθορίζει ο Κανονισμός 1397/2007 της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για την επίδοση του δικογράφου στον εναγόμενο. Κατ' εφαρμογή των άρθρων 9 παρ. 1 και 2 του προαναφερθέντος κανονισμού, λαμβανομένου υπόψη ότι η εκδοθείσα ανωτέρω απόφαση των ασφαλιστικών μέτρων εκδόθηκε πριν από την άσκηση της αγωγής για την κύρια υπόθεση και θα αίρετο αυτοδικαίως αν η αιτούσα Α. Ν. δεν ασκούσε αγωγή, μέσα σε 30 ημέρες από τη δημοσίευση της απόφασης των ασφαλιστικών μέτρων, συντρέχει περίπτωση εφαρμογής της παραγράφου 2 του άρθρου 9 του ανωτέρω κανονισμού, σύμφωνα και με τα αναφερόμενα στη μείζονα σκέψη υπό στοιχ. ΙΙΙ και ΙV, δυνάμει του οποίου επιδιώκεται η προστασία των δικαιωμάτων της αιτούσας (ενάγουσας), η οποία είχε συμφέρον να ενεργήσει εντός συγκεκριμένης προθεσμίας, κι επομένως ως χρόνος ασκήσεως της ανωτέρω κύριας αγωγής και επέλευσης όλων των ουσιαστικών και δικονομικών συνεπειών της κατά το ελληνικό δίκαιο νοείται εκείνη της πλασματικής επίδοσης του σχετικού δικογράφου στον εισαγγελέα, κατ' άρθρο 134 παρ. 1 ΚΠολΔ, ήτοι η 15-5-2015, και δη πριν την παρέλευση 30 ημερών από την έκδοση της με αριθμό/2015 απόφασης του παρόντος Δικαστηρίου που εκδόθηκε την 20-4-2015. Επομένως η ανωτέρω απόφαση δεν απώλεσε την ισχύ της συνεχίζει δε και παράγει προσωρινό δεδικασμένο μεταξύ των διαδίκων για τα θέματα που αυτή όρισε. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, πρέπει να απορριφθεί αφενός το αίτημα της κύριας υπό κρίσης αίτησης περί αναγνώρισεως ότι η με αριθμό/2015 απόφαση έχει απωλέσει την ισχύ της ως αβάσιμο αφετέρου να απορριφθεί το κύριο αίτημα αυτής περί αναθέσεως προσωρινά της επιμέλειας των ανηλίκων τέκνων των διαδίκων στον αιτούντα ως απαραδέκτως ασκηθέν καθόσον αυτό προσκρούει στο προσωρινό δεδικασμένο της προαναφερθείσας απόφασης (με αριθμό/2015). Αντιθέτως το επικουρικώς ασκηθέν αίτημα περί ρυθμίσεως της επικοινωνίας του αιτούντος με τα ανήλικα τέκνα του είναι παραδεκτό για το μετέπειτα της ισχύος της ανωτέρω απόφασης διάστημα, ενόψει του ότι η ως άνω απόφαση καθόρισε το δικαίωμα αυτό για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα και δη μόνο μέχρι και τις εορτές των Χριστουγέννων του 2015 και νόμιμο στηριζόμενο στη διάταξη

του άρθρου 1520 ΑΚ. Επίσης νόμιμα είναι τα παρεπόμενα αιτήματα της αίτησης περί απειλής χρηματικής ποινής και προσωπικής κράτησης εις βάρος της καθ' ης η αίτηση και της καταδίκης αυτής στα δικαστικά έξοδα του αιτούντος, στηριζόμενα στις διατάξεις των άρθρων, 950 παρ.2 και 176 ΚΠολΔ αντίστοιχα. Επομένως η κύρια αίτηση κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω κατ' ουσίαν. Τέλος ενόψει της απορρίψεως του κυρίου αιτήματος της αίτησης περί ανάθεσης της επιμέλειας των θυγατέρων των διαδίκων στον αιτούντα άνευ αντικειμένου καθίσταται η έρευνα της προβαλλόμενης από την καθ' ης ένστασης περί καταχρηστικής ασκήσεως του εν λόγω δικαιώματος. Περαιτέρω αναφορικά με την ασκηθείσα επικουρική ανταίτηση, η τελευταία είναι παραδεκτή αναφορικά μόνο με το αίτημα περί ανάθεσης αποκλειστικά στην ανταιτούσα των λοιπών εκφάνσεων της γονικής μέριμνας και δη της διοίκησης της περιουσίας και της εκπροσώπησης των ανηλίκων τέκνων των διαδίκων, καθόσον η περιέχουσα στο αίτημα περί ανάθεσης του συνόλου της γονικής μέριμνας των ανηλίκων τέκνων στην ανταιτούσα, ανάθεση και της επιμέλειας αυτών προσκρούει στο ανωτέρω δεδικασμένο και είναι ως εκ τούτου απαράδεκτο, καθώς και της αιτούμενης προσωρινής διατροφής για την ίδια ατομικά και νόμιμη στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1389,1390,1391,1392,1496,1498, 1510,1511, 1512,1513 και 1514 ΑΚ. Επίσης νόμιμο είναι και το παρεπόμενο αίτημα περί καταδίκης του καθ' ου η ανταίτηση στα δικαστικά έξοδα της ανταιτούσας κατ'άρθρο 176 ΚΠολΔ. Αντιθέτως η ασκηθείσα προφορικός, από την καθ' ης η κύρια αίτηση, ανταίτηση στο όνομα και για λογαριασμό των ανηλίκων θυγατέρων της, ως νόμιμης εκπροσώπου αυτών, περί προσωρινής επιδικάσεως διατροφής και παράδοσης σε αυτές, που είναι οι κυρίες και δικαιούχες, των γαλλικών ταυτοτήτων τους, ενώ η κύρια αίτηση απευθύνεται εναντίον της ατομικώς, είναι απαράδεκτη, λόγω μη τηρήσεως της απαιτούμενης προδικασίας, και συνεπώς απορριπτέα καθόσον στην προκειμένη περίπτωση δεν υφίσταται ταυτότητα διαδίκων της δίκης επί της προφορικώς ασκηθείσας ανταιτήσεως και της κυρίας αιτήσεως, σύμφωνα και με τα αναφερόμενα στη μείζονα σκέψη υπό στοιχ. II ανωτέρω. Να σημειωθεί δε ότι κατά την κρίση του παρόντος Δικαστηρίου η ίδια η ανταιτούσα δεν νομιμοποιείται ενεργητικώς ατομικά να αιτηθεί την προσωρινή παράδοση σε αυτήν των γαλλικών ταυτοτήτων καθόσον κυρίες αυτών είναι οι ανήλικες θυγατέρες των διαδίκων, οι οποίες και δύνανται να αιτηθούν την παράδοση τους. Επομένως η ανταίτηση κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω κατ' ουσίαν. Τέλος να σημειωθεί

ότι η Δικαστής μετά το πέρας της αποδεικτικής διαδικασίας όρισε τόπο και χρόνο επικοινωνίας με τα ανήλικα προκειμένου να λάβει υπόψη τη γνώμη τους αναφορικά με τα υπό κρίση αιτήματα, ανάλογα με την ωριμότητα τους, η οποία πραγματοποιήθηκε κατά τα ορισθέντα.

Από τις ένορκες ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου καταθέσεις των μαρτύρων Α. Τ. και Κ. Ν. κατοίκων Α. Αττικής και Σ. Θεσσαλονίκης αντίστοιχα και όλων των εγγράφων που επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι συμπεριλαμβανομένης της με αριθμό .../4-12-2015 ένορκης βεβαίωσης της Α.-V. Κ. ενώπιον του Ειρηνοδίκη Θεσσαλονίκης που λήφθηκε με πρωτοβουλία του αιτούντος- καθ' ου η ανταίτηση και λαμβάνεται υπόψη παρά τη μη κλήτευση της αντιδίκου του (βλ. ΑΠ 1817/2011 ΝΟΜΟΣ) δίχως να ληφθεί υπόψη όμως και η με αριθμό .../21-12-2015 ένορκη βεβαίωση που επικαλείται και προσκομίζει ο αιτών διότι δεν λαμβάνονται υπόψη ένορκες βεβαιώσεις που λήφθηκαν και προσκομίστηκαν μετά το τέλος της επ' ακροατηρίου συζήτησης (Β. Βαθρακοκοίλης «ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ», εκδ. 2012, σελ.260, αρθ. 690, σημ. 8), λαμβανομένων υπόψη ως δικαστικών τεκμηρίων των λοιπών ενόρκων βεβαιώσεων που λήφθηκαν στα πλαίσια έτερων δικών μεταξύ των διαδίκων και κρίνεται ότι δεν ελήφθησαν για να χρησιμοποιηθούν συγκεκριμένα στην παρούσα δίκη και των φωτογραφιών που προσκομίζονται η γνησιότητα των οποίων δεν αμφισβητείται πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα : Οι διάδικοι σύζυγοι τέλεσαν νόμιμο πολιτικό γάμο στο Δημαρχείο Σ. Θεσσαλονίκης στις2004, ο οποίος ιερολογήθηκε στις 14-7-2006 κατά το δόγμα της Ανατολικής του Χριστού Ορθοδόξου Εκκλησίας, κατά τη διάρκεια του οποίου απέκτησαν δύο θήλεα τέκνα, τη Μ.-Σ., που γεννήθηκε την2006 και την Α.-Σ. που γεννήθηκε την2007. Μετά την τέλεση του γάμου τους οι διάδικοι εγκαταστάθηκαν στις Β., όπου ο διάδικος σύζυγος, ιατρός οφθαλμίατρος, ασκούσε τότε το επάγγελμα του, ενώ η σύζυγος του πηγαينوερχόταν στην Ελλάδα, καθώς σπούδαζε και η ίδια στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου της Θεσσαλονίκης. Κατά το έτος 2005 και μετά την ολοκλήρωση των σπουδών της τελευταίας, το ζεύγος εγκαταστάθηκε στην πόλη Β. της Γαλλίας, όπου ο διάδικος σύζυγος άνοιξε οφθαλμιατρείο και όπου διέμειναν έως το έτος 2008, κατά το διάστημα δε αυτό γεννήθηκαν και τα δύο τέκνα τους στη Γαλλία, τα οποία έτσι έλαβαν, εκτός της ελληνικής και, τη γαλλική υπηκοότητα. Κατά το έτος 2008 οι διάδικοι αποφάσισαν τη μετεγκατάσταση της οικογενείας στην Ελλάδα, χωρίς ωστόσο ο αιτών-καθ' ου να διακόψει την επαγγελματική του δραστηριότητα στη Γαλλία, προς τούτο δε οι διάδικοι προέβησαν στην αγορά

διώροφης μονοκατοικίας με υπόγειο, συνολικού εμβαδού 240 τ.μ., στην Αττικής, όπου εγκαταστάθηκε η σύζυγος με τα δύο τέκνα, ενώ ο σύζυγος πηγαινορχόταν στη Γαλλία για τις επαγγελματικές του υποχρεώσεις. Τον Ιούλιο του 2013 η καθ' ης η αίτηση-ανταιτούσα ολοκλήρωσε την ειδικότητα της στη μικροβιολογία - βιοπαθολογία και το χειμώνα που ακολούθησε η οικογένεια εγκαταστάθηκε και πάλι στη Γαλλία, όπου τα τέκνα τους παρακολούθησαν τα μαθήματα κατά το σχολικό έτος 2013-2014, ενώ το καλοκαίρι του 2014 επέστρεψαν στην Ελλάδα, με την απόφαση να εγκατασταθούν πλέον οριστικά στην Αθήνα και να ασκήσουν εκεί αμφότεροι οι σύζυγοι το επάγγελμα τους. Προς το σκοπό δε τούτο αγόρασαν κατά μήνα Αύγουστο του 2014 ισόγειο διαμέρισμα επί της οδού, στην περιοχή Α. Αττικής, προκειμένου να το διαμορφώσουν σε επαγγελματική στέγη και να συστεγάζουν τα ιατρεία τους, χωρίς ωστόσο ο καθ' ου να έχει διακόψει έως τότε την επαγγελματική του δραστηριότητα στη Γαλλία, ενώ ενέγραψαν και τα τέκνα τους στην ελληνογαλλική σχολή για το σχολικό έτος 2014-2015. Ωστόσο την 3-9-2014 με αφορμή περιστατικό που έλαβε χώρα στο σχολείο, όπου ο διάδικος σύζυγος έχασε προς στιγμήν εντός του σχολείου το ένα εκ των δύο ανηλίκων τέκνων τους, υπήρξε έντονη αντιπαράθεση μεταξύ τους στα πλαίσια της οποίας, καθ' οδόν προς την οικία τους, ο αιτών-καθ' ου η ανταίτηση απηύθυνε απειλητικές φράσεις προς την αιτούσα με συνέπεια αυτή να εξέλθει από το αυτοκίνητο τους και ακολούθως να αποχωρήσει από τη συζυγική οικία και να μεταβεί στην οικία των γονέων της στη Θ., φοβούμενη βίαιο ξέσπασμα του συζύγου της σε βάρος της, ως και στο παρελθόν είχε συμβεί. Τα ανήλικα τέκνα των διαδίκων παρέμειναν στην Αθήνα με τον πατέρα τους μέχρι την 11-9-2014. Την ημέρα εκείνη ο αιτών-καθ' ου η ανταίτηση επιχείρησε να μεταβεί στη Γαλλία μαζί με τα ανήλικα τέκνα του, προτιθέμενος να μην επιστρέψει ξανά στην Ελλάδα, ως συνάγεται και από την κατοχή από τον τελευταίο των από 10-9-2014 βεβαιώσεων της ελληνογαλλικής σχολής περί εγγραφής των ανηλίκων τέκνων των διαδίκων σε αυτή για το σχολικό έτος 2014-2015 και παρακολουθήσεως από μέρους τους των εκεί αναφερομένων τάξεων που αντιστοιχούσαν στη Β' και Γ' τάξη του Ελληνικού Δημοτικού Σχολείου, τα οποία ασφαλώς και δεν θα υπήρχε ανάγκη να έχει εφοδιαστεί αν είχε σκοπό να απουσιάσει μόνον επί δεκαήμερο. Η καθ' ης η αίτηση - ανταιτούσα κατά την προγραμματισμένη ημέρα αναχώρησής τους μετέβη μαζί με τη μητέρα της στην Αθήνα προκειμένου να σταματήσει την αναχώρηση του συζύγου της και των τέκνων τους υποβάλλοντας μήνυση σε βάρος του γι' αυτοδικία, συνεπεία της οποίας αυτός

συνελήφθη από τους αστυνομικούς του αεροδρομίου. Κατόπιν τούτων και την ίδια ημέρα τα τέκνα των διαδίκων με τη συναίνεση αμφοτέρων των γονέων τους, ως καταγράφεται στο αντίγραφο του βιβλίου συμβάντων της 11-9-2014 του Τ.Α. της Διεύθυνσης Αστυν. Αερολιμένα Αθηνών, παρελήφθησαν από τη μητέρα της αιτούσας και έκτοτε τόσο αυτά όσο και η αιτούσα μητέρα τους φιλοξενούνται στην οικία των γονέων της τελευταίας στη Θ. Περαιτέρω κατόπιν ασκήσεως εκ μέρους των διαδίκων των με αριθμό έκθεσης κατάθεσης/2014 και/2014 αντίθετων αιτήσεων ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου εκδόθηκε, με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, η με αριθμό/2015 απόφαση του παρόντος Δικαστηρίου. Σύμφωνα με την απόφαση αυτή οι ανωτέρω δύο αιτήσεις συνεκδικάστηκαν κι έγιναν εν μέρει δεκτές ως ουσία βάσιμες αμφοτέρες. Δυνάμει της ως άνω απόφασης ανατέθηκε προσωρινά η άσκηση της επιμέλειας του προσώπου των ανηλικών τέκνων των διαδίκων στην μητέρα αυτών Α. Ν., υποχρεώθηκε ο πατέρας αυτών Ν. Σ. να καταβάλει προσωρινά ως μηνιαία διατροφή των ανηλικών το ποσό των 450,00 ευρώ για καθένα εξ αυτών, από της κοινοποιήσεως της αιτήσεως και με το νόμιμο τόκο από την καθυστέρηση καταβολής κάθε δόσης και μέχρι την εξόφληση, επέτρεψε προσωρινά τον πατέρα των ανηλικών να επικοινωνεί με αυτά και τη διάδικο μητέρα τους να ανέχεται την επικοινωνία αυτή ως εξής: 1) Κατά τα ακόλουθα Παρασκευοσαββατοκύριακα έτους 2015 από ώρα 16.00 της Παρασκευής έως ώρα 20.00 της Κυριακής: 1-3/5, 8-10/5, 29-31/5, 5-7/6, 19-21/6, 21-23/8, 11-13/9, 18-20/9, 2-4/10, 16-18/10, 23-25/10, 13-15/11, 20-22/11, 4-6/12, 11-13/12. 2) Κατά τις θερινές διακοπές τρέχοντος έτους από 1/7 ώρα 10.00 π.μ. έως 31/7 ώρα 20.00. 3) Κατά τις εορτές Χριστουγέννων τρέχοντος έτους από 23/12 ώρα 10.00 π.μ. έως 30/12 ώρα 20.00, με τον όρο ότι σε όλες τις προαναφερόμενες περιπτώσεις οι ανήλικες θα παραλαμβάνονται από την κατοικία της μητέρας τους, που υποχρεώνεται να τις παραδίδει, κατά τα προαναφερόμενα εναρκτήρια χρονικά σημεία, στον πατέρα τους, ο οποίος, αντιστοίχως υποχρεούται να επαναφέρει τα τέκνα του στην κατοικία της μητέρας τους, κατά τα οριζόμενα ανωτέρω καταληκτικά χρονικά σημεία. Στα πλαίσια της ανωτέρω επικοινωνίας ο αιτών - καθ' ου η ανταίτηση παρέλαβε τις θυγατέρες του την 1η Ιουλίου 2015 από την οικία της μητέρας τους και αφού πέρασαν 15 ημέρες στην Ελλάδα, δίχως να ειδοποιήσει προς τούτο τη μητέρα αυτών, αναχώρησε περί τα μέσα Ιουλίου 2015, παρότι οι ανήλικες στερούνταν νομιμοποιητικών ταξιδιωτικών εγγράφων, για τη Γαλλία ακτοπλοϊκώς. Και είναι μεν γεγονός ότι τον Ιούνιο του 2015 ο αιτών - καθ' ου η ανταίτηση υπέβαλε

παράπονα στο αστυνομικό τμήμα Σ. Θ. για το ότι η σύζυγος του δεν του παραδίδει τα νομιμοποιητικά έγγραφα των τέκνων του, πλην όμως από αυτό δεν συνάγεται ότι είχε ενημερώσει την τελευταία για το επικείμενο ταξίδι στη Γαλλία με σαφήνεια αναφορικά με τη διάρκεια αυτού και την επιλογή τοποθεσίας όπου θα βρίσκεται με τα ανήλικα. Στη Γαλλία ο αιτών - καθ' ου η αναιτήτηση επιχείρησε να εκδώσει διαβατήρια στις ανήλικες θυγατέρες του τόσο στην περιοχή της Β. όσο και στο Δήμο της Α. πλην όμως η Γαλλική Υπηρεσία διαβατηρίων της Νομαρχίας του Βορρά έχουσα ειδοποιηθεί από την καθ' ης η αίτηση - ανταιτούσα ότι η τελευταία έχει προσωρινά την επιμέλεια των τέκνων και δεν συναινεί στην έκδοση αυτών, αρνήθηκε την έκδοση των σχετικών εγγράφων. Εν συνεχεία η καθ' ης η αίτηση - ανταιτούσα έχοντας υποψίες ότι ο αιτών δεν επρόκειτο να επιστρέψει τα ανήλικα, υποψίες που της δημιουργήθηκαν από το γεγονός ότι ο τελευταίος μετέβη στη Γαλλία με τις ανήλικες δίχως οι τελευταίες να έχουν νομιμοποιητικά έγγραφα εν γνώσει του, μετακινείτο συνεχώς με τις ανήλικες στη Γαλλία καθιστώντας έτσι ιδιαίτερα δυσχερή τον εντοπισμό τους, απέφευγε να δώσει συγκεκριμένα στοιχεία για τη διαμονή τους στη μητέρα τους, επικοινωνώντας μαζί της ελάχιστες φορές και του γεγονότος ότι ο αιτών-καθ' ου η αναιτήτηση δεν τα επέστρεψε στην καθορισθείσα από το Δικαστήριο ημέρα και ώρα (31 Ιουλίου 2015 ώρα 20.00), προέβη σε υποβολή μηνύσεως εις βάρος του αιτούντος-καθ' ου η αναιτήτηση ενώπιον του τμήματος ασφαλείας Σ. Θεσσαλονίκης για αρπαγή ανηλίκου και παραβίαση δικαστικής απόφασης, πράξεις για τις οποίες του ασκήθηκε ποινική δίωξη. Παράλληλα με πρωτοβουλία της καθ' ης η αίτηση - ανταιτούσας κινήθηκε η νόμιμη διαδικασία, σύμφωνα με τη Συνθήκη της Χάγης της 25^{ης} Οκτωβρίου για τα αστικά θέματα της διεθνούς απαγωγής τέκνων, για την επιστροφή των ανηλίκων από τη Γαλλία, εκδόθηκε δε η με αριθμό υπόθεσης/6-11-2015 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου της Α., η οποία, αφού έκρινε ότι είναι εν ισχύ η απόφαση με αριθμό/2015 του παρόντος Δικαστηρίου, έκανε δεκτή την αίτηση και αποφάσισε την επιστροφή των ανηλίκων θυγατέρων των διαδίκων στην Ελλάδα και συγκεκριμένα στην οικία της μητέρας τους. Στα πλαίσια της απόφασης αυτής και προς εκτέλεση της, οι ανήλικες επέστρεψαν στην Ελλάδα κατοικούν έκτοτε με την ασκούμενη προσωρινά την επιμέλεια του προσώπου τους, δυνάμει της ως άνω απόφασης του παρόντος Δικαστηρίου, μητέρα τους στην πατρική οικία της τελευταίας. Παρά την ανωτέρω συμπεριφορά του αιτούντος - καθ' ου η αίτηση, το παρόν Δικαστήριο κρίνει ότι το συμφέρον των ανηλίκων και ιδίως για την ομαλή

ψυχοσωματική ανάπτυξη αυτών, οι τελευταίες, οι οποίες είναι συναισθηματικά δεμένες και με τον πατέρα τους, θα πρέπει να συνεχίσουν να έχουν επικοινωνία με τον τελευταίο, ο οποίος τρέφει αισθήματα αγάπης προς αυτές, και μετά το πέρας ισχύος της ανωτέρω απόφασης των ασφαλιστικών μέτρων που όρισε αυτή για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα που ολοκληρώνεται την 30/12/2015. Στην κρίση αυτή καταλήγει το παρόν Δικαστήριο λαμβάνοντας υπόψη και την εκφρασθείσα θέληση των ανηλίκων. Ειδικότερα κατά την επικοινωνία της Δικαστή με τα ανήλικα τέκνα των διαδίκων η τελευταία αποκόμισε την εντύπωση ότι επρόκειτο για περιποιημένα και ώριμα ανάλογα με την ηλικία τους παιδιά που τρέφουν αισθήματα αγάπης και τρυφερότητας απέναντι σε αμφοτέρους τους γονείς τους, προσπαθώντας, παρά το νεαρό της ηλικίας τους, να συνειδητοποιήσουν και να προσαρμοστούν στις αλλαγές που επήλθαν στη ζωή τους μετά τη διάσπαση της εγγάμου συμβίωσης των γονέων τους. Από τη συζήτηση προέκυψε ότι έχουν ήδη προσαρμοστεί στο περιβάλλον που βιώνουν μετά την επιστροφή τους στην Ελλάδα και ότι αισθάνονται ασφαλή στον ελλαδικό χώρο τόσο στο οικογενειακό όσο και στο σχολικό τους περιβάλλον, από τα οποία δηλώνουν ευχαριστημένα. Εξέφρασαν δε απερίφραστα τη θέληση τους να έχουν επικοινωνία με τον πατέρα τους, παρά την ταλαιπωρία που υπέστησαν κατά τη διάρκεια της παραμονής τους στη Γαλλία μαζί του, που συνίστατο τόσο στην αλλαγή τοποθεσιών όσο και στην προσπάθεια τους προσαρμογής στο γαλλικό σχολείο J. M. που τα είχε γράψει ο πατέρας τους, όπως την περιέγραψαν ειδικότερα στην Δικαστή. Από όλα τα ανωτέρω καθίσταται σαφές ότι ενόψει και του κατεπείγοντος, καθόσον δεν πρέπει να αποκοπεί η επικοινωνία των ανηλίκων με τον αιτούντα πατέρα τους, πρέπει να γίνει δεκτή η αίτηση του τελευταίου και να ορισθεί το δικαίωμα επικοινωνίας αυτού, ως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό, υπό τον όρο αυτή να λαμβάνει χώρα παρουσία της μητέρας των ανηλίκων ή τρίτου προσώπου επιλογής της, στην Ελλάδα και δη στην ευρύτερη περιοχή της Θεσσαλονίκης, όρος που κρίνεται απαραίτητος προκειμένου να αποφευχθεί οποιαδήποτε εκ νέου προσπάθεια του πατέρα τους να τα απομακρύνει από τον ελλαδικό χώρο καθόσον πιθανή νέα απομάκρυνση τους από το περιβάλλον που έχουν ήδη προσαρμοστεί θα δημιουργήσει σε αυτά έντονα ψυχολογικά προβλήματα. Δεκτό επίσης θα πρέπει να γίνει και το παρεπόμενο αίτημα της κύριας αίτησης, και να απειληθεί εις βάρος της καθ' ης χρηματική ποινή εκατόν πενήντα (150) ευρώ και προσωπική κράτηση διάρκειας ενός (1) μηνός για

κάθε παραβίαση της παρούσας αναφορικά με την άσκηση του δικαιώματος επικοινωνίας του αιτούντος με τα ανήλικα τέκνα των διαδίκων. Αναφορικά με το αίτημα της ανταιτούσας περί ανάθεσης των λοιπών εκφάνσεων της γονικής μέριμνας σε αυτήν, αυτό θα πρέπει να απορριφθεί ως ουσία αβάσιμο καθόσον ουδόλως πιθανολογήθηκε ότι συντρέχει περίπτωση κατεπίγοντος σε θέματα που αφορούν τη διαχείριση της περιουσίας των ανηλίκων, περιουσία που δεν πιθανολογήθηκε ότι διαθέτουν, ή νόμιμης εκπροσώπησης αυτών σε δίκη που να αφορά την περιουσία ή το πρόσωπο τους. Επίσης από τα ανωτέρω αποδεικτικά μέσα πιθανολογήθηκε ότι η ανταιτούσα, ιατρός μικροβιολόγος, μη εργαζόμενη κατά την παρούσα χρονική στιγμή, εσοδεύει από την εκμίσθωση ακινήτου συνιδιοκτησίας της το ποσό των ευρώ μηνιαίως. Φιλοξενείται στην οικία των γονέων της μαζί με τα ανήλικα τέκνα της, δίχως να επιβαρύνεται με δαπάνες διαβίωσης εκεί, ενώ έχει ήδη προβεί σε ενοικίαση διαμερίσματος στο οποίο όμως δεν πιθανολογήθηκε ότι προτίθεται να μετακομίσει άμεσα με τα ανήλικα τέκνα της, για το ενοίκιο του οποίου η ίδια επιβαρύνεται με ποσό 100 ευρώ μηνιαίως αναλογικώς. Το παρόν Δικαστήριο κρίνει ότι ανεξαρτήτως της ουσιαστικής ή μη βασιμότητας του αιτήματος της, δεν υφίσταται εν προκειμένω επείγουσα περίπτωση ή επικείμενος κίνδυνος, ως η έννοια αυτών εκτίθεντο στην μείζονα υπό στοιχ. V σκέψη της παρούσας, καθόσον η ίδια εισπράττει εισόδημα μηνιαίως το οποίο, ως πιθανολογείται, αρκεί για να καλύψει τις τρέχουσες αναγκαίες διατροφικές της ανάγκες, λαμβανομένου υπόψη και την υφιστάμενη οικονομική κατάσταση εν γένει στη χώρα μας. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω η ασκηθείσα ανταίτηση πρέπει να απορριφθεί ως ουσία αβάσιμη. Τέλος τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων πρέπει να συμφηφιστούν λόγω της μεταξύ τους σχέσης ως συζύγων.

ΠΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων την με αριθμό έκθεσης κατάθεσης/2015 αίτηση και την ασκηθείσα προφορικά ανταίτηση.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό,τι κρίθηκε απορριπτέο.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την με αριθμό έκθεσης κατάθεσης/2015 αίτηση.

ΟΡΙΖΕΙ προσωρινά το δικαίωμα επικοινωνίας του αιτούντος με τα ανήλικα τέκνα του και υποχρεώνει την καθ' ης η αίτηση μητέρα αυτών να ανέχεται την επικοινωνία ως εξής: α) κάθε δεύτερο και τέταρτο Σάββατο του μήνα και κάθε δεύτερη και τέταρτη Κυριακή του μήνα από ώρα 12.00 πρωινή έως ώρα 18.00 απογευματινή εκάστη ημέρα, β) το Μεγάλο Σάββατο και την Κυριακή του Πάσχα του έτους 2016 από ώρα 10.00 έως ώρα 20.00 εκάστη ημέρα, γ) ελεύθερη τηλεφωνική επικοινωνία καθημερινά και δ) επικοινωνία μέσω skype ή έτερου ασφαλούς για τα ανήλικα διαδικτυακού μέσου

καθημερινά σε ώρες που δεν διαταράσσεται το σχολικό πρόγραμμα των ανηλίκων και τα εξωσχολικά προγράμματα αυτών, κατόπιν συνεννόησης των διαδίκων γονέων των ανηλίκων, άλλως σε περίπτωση μη επίτευξης συνεννόησης, κάθε ημέρα, ώρα Ελλάδος 21.00-21.30. Η δια ζώσης επικοινωνία θα λαμβάνει χώρα στην ευρύτερη περιοχή της Θεσσαλονίκης παρουσία και της μητέρας των ανηλίκων ή τρίτου προσώπου επιλογής της, σε τόπο που θα καθορίζεται από τον ασκούντα το δικαίωμα επικοινωνίας πατέρα αυτών. Τα ανήλικα και το πρόσωπο που θα τα συνοδεύει θα παραλαμβάνονται από την οικία της μητέρας τους όπου και θα επιστρέφονται από τον αιτούντα κατά τα αντίστοιχα εναρκτήρια και καταληκτικά χρονικά σημεία της επικοινωνίας.

ΑΠΕΙΛΕΙ εις βάρος της αιτούσας χρηματική ποινή εκατόν πενήντα (150) ευρώ και προσωπική κράτηση ενός (1) μηνός, για κάθε περίπτωση που αυτή ήθελε παρεμποδίσει την επικοινωνία του διαδίκου πατέρα τους μετ' αυτών, παραβιάζουσα τους, ως άνω, περί αυτή όρους.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την ασηκθεισα ανταίτηση.

ΣΥΜΨΗΦΙΖΕΙ τα δικαστικά έξοδα των διαδίκων μεταξύ τους ως προς αμφοτερες τις αιτήσεις.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, στο ακροατήριο του, στη Θεσσαλονίκη, την 28^η Ιανουαρίου 2016, με την παρουσία και της γραμματέως Παναγιώτας Κουτζιάμπαση.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

και θεωρήθηκε αυθημερόν

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ